

A) Normes constitucionals i estatutàries en què s'empara l'ampliació de traspàs.

De conformitat amb l'article 149.1.5 de la Constitució, l'Estat té competència exclusiva en matèria d'Administració de justícia.

Segons l'article 18.1 i 3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en relació amb l'Administració de justícia, exceptuada la militar, correspon a la Generalitat exercir totes les facultats que les lleis orgàniques del poder judicial i del Consell General del Poder Judicial reconeixin o atribueixin al Govern de l'Estat, i coadjuvar en l'organització dels tribunals consuetudinaris i tradicionals i en la instal·lació de jutjats, amb subjecció, en tot cas, al que disposa la Llei orgànica del poder judicial.

B) Valoració de les càrregues financeres dels mitjans traspassats.

1. La valoració provisional en valors de l'any base 1999 que correspon al cost efectiu anual dels mitjans que es traspassen a la Generalitat de Catalunya s'eleva a 220.120,56 euros. Aquesta valoració serà objecte de revisió en els termes que estableix l'article 16.1 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

2. El finançament, en euros de 2003, que correspon al cost efectiu anual de l'ampliació de mitjans traspassats, es detalla en la relació número 1.

3. Transitòriament, fins que es produeixi la revisió del Fons de suficiència com a conseqüència de la incorporació a aquest del cost efectiu del traspàs, aquest cost s'ha de finançar mitjançant la consolidació a la secció 32 dels pressupostos generals de l'Estat dels crèdits relatius als diferents components del cost esmentat, pels imports que es determinin, susceptibles d'actualització pels mecanismes generals previstos a cada llei de pressupostos.

4. Com a lliurament per una sola vegada, i sense que s'incorpori en el cost efectiu de l'ampliació de mitjans, es traspassa a la Generalitat de Catalunya amb càrrec a la secció 13, Ministeri de Justícia, dels pressupostos generals de l'Estat, la quantitat de 1.025.426,80 euros, per a despeses d'inversió mobiliària i immobiliària.

5. L'ampliació de mitjans econòmics objecte d'aquest traspàs correspon a la creació dels nous òrgans judicials posats en funcionament el desembre de 2003.

C) Data d'efectivitat de l'ampliació.

L'ampliació de mitjans objecte d'aquest Acord tindrà efectivitat a partir de l'endemà de la publicació del Reial decret pel qual s'aprova aquest Acord, excepte el contingut dels números 1, 2 i 3 de l'apartat B), que tindrà efectivitat a partir del dia 1 de gener de 2004.

I perquè així consti, una vegada ratificat pel president i el vicepresident de la Comissió Mixta de Transferències aquest Acord d'ampliació de mitjans, s'expedeix aquesta certificació a Madrid, el 28 d'abril de 2004.—Els secretaris de la Comissió Mixta, Pilar Andrés Vitoria i Jaume Vilalta i Vilella.

RELACIÓ NÚM. 1

Valoració del cost efectiu de l'ampliació de mitjans traspassats a la Generalitat de Catalunya en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per a l'Administració de justícia

Secció 13. Ministeri de Justícia.
Servei 02.
Programa 142A.

Capítol II	Euros — 2003
Concepte 202	130.194,00
Concepte 212	5.000,00
Concepte 213	5.000,00
Concepte 215	3.000,00
Concepte 220.00	29.852,84
Concepte 220.01	5.000,00
Concepte 221.00	5.000,00
Concepte 221.99	5.000,00
Concepte 222.00	5.000,00
Concepte 222.01	5.000,00
Concepte 227.00	1.000,00
Concepte 230	30.000,00
Concepte 231	50.000,00
Cost total	279.046,84

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

11070 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República Bolivariana de Veneçuela per evitar la doble tributació i prevenir l'evasió i el frau fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet a Madrid el 8 d'abril de 2003. («BOE» 144, de 15-6-2004.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA BOLIVARIANA DE VENEZUELA PER EVITAR LA DOBLE TRIBUTACIÓ I PREVENIR L'EVASIÓ I EL FRAU FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la República Bolivariana de Veneçuela, amb la voluntat de concloure un conveni per evitar la doble tributació i prevenir l'evasió i el frau fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han convingut en les disposicions següents:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Àmbit subjectiu.*

Aquest Conveni s'aplica a les persones que siguin residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cadascun dels estats contractants, sigui quin sigui el sistema d'exacció o la forma en què es recapti.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part de la renda o del patrimoni,

inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre la suma total dels sous o salaris pagats per les empreses, siguin aquestes persones naturals o físiques, companyies o altres entitats, com també els impostos sobre les plusvàlues.

3. El present Conveni s'aplica als impostos existents següents:

a) en el cas del Govern de la República Bolivariana de Veneçuela:

- i) l'impost sobre la renda, i
- ii) l'impost als actius empresarials;

b) en el cas del Regne d'Espanya:

- i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;
- ii) l'impost sobre societats;
- iii) l'impost sobre la renda de no residents, i
- iv) l'impost sobre el patrimoni.

4. També s'aplica el Conveni als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin després de la signatura del present Conveni, que s'afegeixin o que substituïnxin els impostos existents. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar les modificacions significatives introduïdes en les seves legislacions tributàries respectives.

CAPÍTOL II

Definicions

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, llevat que del seu context s'exigeixi una interpretació diferent:

a) el terme «Veneçuela» significa la República Bolivariana de Veneçuela;

b) el terme «Espanya» significa el Regne d'Espanya;

c) les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Espanya o Veneçuela, segons el context;

d) el terme «persona» inclou persones naturals o físiques, companyies i qualsevol altra agrupació de persones;

e) el terme «companyia» significa qualsevol persona jurídica o entitat que sigui considerada com una persona jurídica als efectes tributaris;

f) el terme «empresa» s'aplica a l'explotació de qualsevol negoci;

g) els termes «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

h) el terme «trànsit internacional» significa qualsevol transport efectuat per un vaixell o aeronau explotat per una empresa que tingui la seu de direcció efectiva en un Estat contractant, excepte quan el vaixell o l'aeronau s'explotin només entre llocs situats en l'altre Estat contractant;

i) el terme «autoritat competent» significa:

(i) en el cas de Veneçuela, el superintendent nacional duaner i tributari del Servei Nacional Integrat d'Administració Duana i Tributària (SENIAT) o el seu representant autoritzat;

(ii) en el cas d'Espanya, el ministre d'Hisenda o el seu representant autoritzat;

j) el terme «nacional» significa:

(i) qualsevol persona natural o física que tingui la nacionalitat d'un Estat contractant;

(ii) qualsevol persona jurídica, societat de persones o associació que tinguin aquesta condició derivada de la legislació vigent d'un Estat contractant;

k) el terme «negoci» inclou la prestació de serveis professionals, així com qualsevol altra activitat de naturalesa independent.

2. Pel que fa a l'aplicació del Conveni per un Estat contractant, qualsevol terme que no estigui definit en el Conveni, llevat que del context s'exigeixi una interpretació diferent, té el significat que se li atribueixi a la legislació d'aquest Estat relativa als impostos als quals s'aplica el Conveni, i preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. *Resident.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, el terme «resident d'un Estat contractant» significa tota persona que, de conformitat amb les lleis del mateix Estat, estigui subjecta a impostos en el dit Estat per raó de: el seu lloc de constitució, el seu domicili, la seva residència, la seu de direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga i també inclou el mateix Estat i qualsevol subdivisió política o entitats locals. Amb tot, aquesta expressió no inclou les persones que estiguin subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtinguin de fonts situades a l'Estat esmentat, o pel seu patrimoni situat en el mateix Estat.

2. Quan en virtut de les disposicions del paràgraf 1 una persona natural o física sigui resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) aquesta persona es considera resident de l'Estat on tingui un habitatge permanent a disposició seva; si té un habitatge permanent a disposició seva en els dos estats, es considera resident de l'Estat amb el qual mantingui relacions personals i econòmiques més estretes (centre dels seus interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat en el qual aquesta persona té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a disposició seva en cap dels estats, es considera que és resident de l'Estat on viu habitualment;

c) si viu habitualment en els dos estats, o si no ho fa en cap d'aquests, es considera resident de l'Estat del qual és nacional;

d) si és nacional dels dos estats, o si no ho és de cap d'aquests, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions del paràgraf 1 una persona diferent d'una persona natural o física sigui resident dels dos estats contractants, s'ha de considerar resident de l'Estat on hi hagi la seva seu de direcció efectiva.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes del present Conveni, el terme «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa realitza la totalitat o una part de la seva activitat.

2. El terme «establiment permanent» inclou, especialment:

- a) una seu de direcció;
- b) una sucursal;
- c) una oficina;
- d) una fàbrica;
- e) un taller;

f) una mina, un pou de petroli o gas, una pedrera o qualsevol altre lloc relacionat amb l'extracció de recursos naturals.

3. Una obra o projecte de construcció, instal·lació o muntatge i les activitats de supervisió relacionades amb un projecte d'aquesta naturalesa constitueixen un establiment permanent només quan la seva durada excedeixi els nou mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) la utilització d'instal·lacions amb l'únic fi d'emmagatzemar, exposar o lliurar (sempre que això no constitueixi una venda) béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;

b) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les (sempre que això no constitueixi una venda);

c) el manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'únic fi que siguin transformats o processats per una altra empresa;

d) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa;

e) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) el manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'únic fi de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en els subapartats a) a e), a condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant les disposicions dels paràgrafs 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual sigui aplicable el paràgraf 7, actui en un Estat contractant per compte d'una empresa de l'altre Estat contractant, s'ha de considerar que l'empresa esmentada té un establiment permanent en el primer Estat contractant respecte a les activitats que aquesta persona dugui a terme per a l'empresa, si aquesta persona té i exerceix habitualment en un Estat contractant poders que la facultin per concloure contractes en nom de l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les esmentades al paràgraf 4 i que aquestes activitats, si s'exerceixen a través d'una instal·lació fixa de negocis, no puguin convertir la instal·lació en un establiment permanent de conformitat amb les disposicions del dit paràgraf.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel simple fet que realitzi les seves activitats comercials o industrials a l'Estat esmentat a través d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent que gaudeixi d'una condició independent, sempre que les persones esmentades actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat. No obstant això, quan aquest agent exerceixi totes o gairebé totes les seves activitats en nom d'aquesta empresa, no s'ha de considerar agent independent en el sentit del present paràgraf.

7. El fet que una companyia resident d'un Estat contractant controli una companyia resident de l'altre Estat contractant o sigui controlada per una companyia resident de l'altre Estat contractant, o el fet que realitzi activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui a través d'un establiment permanent o d'una altra manera), no converteix per si sol cap d'aquestes companyies en un establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III

Imposició de les rendes

Article 6. *Rendes immobiliàries.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de béns immobles (incloses les rendes provinents d'explotacions agrícoles o forestals) situats en l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El terme «béns immobles» té el significat que li atribueixi el dret de l'Estat contractant on estiguin els béns en qüestió. Aquest terme inclou, en tot cas, els accessoris de béns immobles, el bestiar i els equips utilitzats en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals s'apliquin les disposicions del dret privat relatives a béns immobles, l'usdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació o la concessió de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals. Els vaixells i les aeronaus no es consideren béns immobles.

3. Les disposicions del paràgraf 1 s'apliquen als rendiments derivats de la utilització directa, arrendament o parceria, així com qualsevol altra forma d'utilització de béns immobles.

4. Les disposicions dels paràgrafs 1 i 3 també s'apliquen a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només poden estar subjectes a impostos en aquest Estat, llevat que l'empresa exerceixi la seva activitat en l'altre Estat contractant a través d'un establiment permanent situat en el dit Estat. Si l'empresa exerceix aquestes activitats, els seus beneficis poden estar sotmesos a imposició en l'altre Estat, però només en la mesura que es puguin atribuir a aquest establiment permanent.

2. Subjecte a les disposicions del paràgraf 3, quan una empresa d'un Estat contractant exerceixi la seva activitat en l'altre Estat contractant a través d'un establiment permanent situat en aquest, en cada Estat contractant s'han d'atribuir a aquest establiment permanent els beneficis que aquest hauria pogut obtenir si fos una empresa diferent i separada dedicada a activitats iguals o similars, en condicions iguals o similars, que es relacionés de manera totalment independent amb l'empresa de la qual és un establiment permanent.

3. A fi de determinar els beneficis d'un establiment permanent, es permet deduir les despeses ocasionades per realitzar els fins comercials o industrials de l'establiment permanent, incloent-hi les despeses de direcció i les generals d'administració, ocasionades a l'Estat on estigui situat l'establiment permanent o en qualsevol altre lloc.

4. No s'atribueix cap benefici a un establiment permanent pel simple fet que hagi comprat béns o mercaderies per a l'empresa.

5. Als efectes dels paràgrafs anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent s'han de determinar cada any usant el mateix mètode, llevat que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra manera.

6. Quan els beneficis incloguin rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions dels articles esmentats no han d'afectar les d'aquest article.

Article 8. Transport marítim i aeri.

1. Els beneficis provinents de l'explotació de vaixells o aeronaus en el trànsit internacional només estan subjectes a impostos a l'Estat contractant on estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim està a bord d'un vaixell, es considera que està situada a l'Estat contractant on estigui situat el port de matrícula del vaixell o, si no existeix aquest port de matrícula, a l'Estat contractant del qual sigui resident l'operador del vaixell.

3. Les disposicions del paràgraf 1 també s'apliquen als beneficis procedents de la participació en un consorci, en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

4. No obstant el paràgraf 1 d'aquest article, els beneficis que el resident d'un Estat contractant obtingui per l'explotació de vaixells usats en el transport d'hidrocarburs poden estar subjectes a impostos en l'altre Estat contractant.

Article 9. Empreses associades.

1. Quan:

a) una empresa d'un Estat contractant participi directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) unes mateixes persones participin directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i, en un cas i en l'altre, les relacions comercials o financeres entre les dues empreses estiguin subjectes a condicions acceptades o imposades que difereixin de les que serien convingudes per empreses independents, els beneficis que una de les empreses hauria obtingut si no existissin les condicions esmentades però que no es van produir a causa d'aquestes, es poden incloure en la renda d'aquesta empresa i estar subjectes a impostos en conseqüència.

2. Quan un Estat contractant inclogui en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat —i sotmeti, en conseqüència, a imposició— els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat contractant, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis inclosos així són beneficis que haurien estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses haguessin estat les que s'haguessin convingut entre empreses independents, aquest altre Estat ha de procurar practicar l'ajust que escaigui a la quantia de l'impost que ha gravat aquests beneficis. Per determinar l'ajust s'han de tenir en compte les altres disposicions del present Conveni i les autoritats competents dels estats contractants s'han de consultar en cas que sigui necessari.

Article 10. Dividends.

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Amb tot, aquests dividends també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi la societat que pagui els dividends i segons la legislació d'aquest Estat; però si el perceptor dels dividends és el beneficiari efectiu, l'impost exigut així no pot excedir el 10 per 100 de la suma bruta dels dividends.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, l'Estat contractant del qual la societat que paga els dividends

és resident ha de deixar exempts els dividends pagats a una societat resident de l'altre Estat contractant el capital de la qual estigui dividit totalment o parcialment en accions i que controli, almenys, el vint-i-cinc per cent (25 per 100) del capital de la societat que paga els dividends.

Les disposicions d'aquest paràgraf no afecten la imposició de la companyia respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme «dividends» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets, excepte els de crèdit, que permetin participar en els beneficis, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que realitza la distribució sigui resident.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual és resident la companyia que paga els dividends, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent situat allà, i la participació que genera els dividends està vinculada efectivament a aquest establiment permanent. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7.

5. Quan una companyia resident d'un Estat contractant obtingui beneficis o ingressos provinents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat contractant no pot establir cap impost sobre els dividends pagats per la companyia, excepte en la mesura que els dividends siguin pagats a un resident d'aquest altre Estat o en la mesura que la participació respecte a la qual es paguin els dividends esmentats estigui efectivament vinculada amb un establiment permanent situat en l'altre Estat, ni pot sotmetre a impost els beneficis no distribuïts de la companyia, fins i tot si els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consisteixen, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. Interessos.

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant poden estar subjectes a impostos en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests interessos també poden estar sotmesos a imposició en aquest altre Estat contractant del qual procedeixen de conformitat amb la legislació de l'Estat esmentat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és resident de l'altre Estat contractant, l'impost establert així no pot passar:

a) del 4,95 per 100 de la suma bruta dels interessos, en el cas d'institucions financeres;

b) del 10 per 100 de la suma bruta dels interessos, en tots els altres casos.

3. No obstant les disposicions del paràgraf 2, els interessos procedents d'un Estat contractant estan exempts d'impost en aquest Estat si:

a) l'interès és pagat pel Govern d'un Estat contractant, el banc central d'un Estat contractant o una subdivisió política o entitat local d'aquest;

b) el beneficiari efectiu dels interessos és alguna de les persones esmentades al subparàgraf (a);

c) l'interès és pagat respecte a un préstec atorgat o garantit per una institució financera de caràcter públic per promocionar les exportacions i el desenvolupament;

d) el beneficiari efectiu dels interessos és un fons de pensions o jubilacions reconegut, sempre que les

seves rendes no estiguin efectivament gravades en l'altre Estat contractant, o

e) els interessos es paguen en relació amb la venda a crèdit d'un equip industrial, comercial o científic a una empresa d'un Estat contractant.

4. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor o sense i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i els lots units a aquests títols, així com qualssevol altres rendes que se sotmetin al mateix règim que els rendiments dels capitals prestats per la legislació fiscal de l'Estat del qual procedeixin les rendes. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos a efectes del present article.

5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat, efectivament, a aquest establiment permanent. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

6. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui el mateix Estat, una subdivisió política, una entitat local o un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un Estat contractant un establiment permanent en relació amb el qual s'hagi contret el deute que dona origen al pagament dels interessos i que suportin la càrrega d'aquests, els interessos s'han de considerar procedents de l'Estat contractant on estigui situat l'establiment permanent.

7. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, la suma dels interessos tenint en compte el crèdit pel qual es paguin excedeixi el que haurien convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.

Article 12. *Cànons o regalies.*

1. Els cànons o les regalies procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant poden estar sotmesos a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests cànons o regalies també poden estar sotmesos a imposició a l'Estat contractant d'on procedeixin i d'acord amb la legislació d'aquest Estat, però si el receptor dels cànons o regalies és el seu beneficiari efectiu, l'impost no ha d'excedir el 5 per 100 de la suma bruta dels cànons o regalies.

3. L'expressió «cànons o regalies», tal com es fa servir en aquest article, significa les remuneracions de qualsevol naturalesa rebudes en contraprestació per l'ús o el dret d'usar patents, dissenys o models, plànols, fórmules o processos secrets, informació concernent a experiències en el camp industrial, comercial o científic, marques o denominacions comercials, i drets d'autor d'obres literàries, artístiques o científiques, incloent-hi pel·lícules cinematogràfiques i cintes per a transmissió per ràdio o televisió.

4. Les disposicions del paràgraf 1 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànons o regalies, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del

qual procedeixen els cànons o regalies, una activitat industrial o comercial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànons o les regalies està vinculat, efectivament, a aquest establiment permanent. En aquests casos s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Els cànons o les regalies es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor sigui el mateix Estat o una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, o un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels cànons o regalies, sigui o no resident d'un Estat contractant, tingui en un dels estats contractants un establiment permanent en relació amb el qual s'hagi contret l'obligació de pagament dels cànons o regalies i que suportin la càrrega d'aquests, els cànons o les regalies es consideren procedents de l'Estat on estigui situat l'establiment permanent.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànons o regalies, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels cànons o regalies, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels quals es paguen, excedeixi el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte la resta de disposicions del present Conveni.

Article 13. *Guany de capital.*

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'alienació dels béns immobles esmentats a l'article 6 d'aquest Conveni que estiguin situats en l'altre Estat contractant poden estar sotmesos a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guanys derivats de l'alienació de béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant, compresos els guanys derivats de l'alienació de l'establiment permanent esmentat (sol o amb el conjunt de l'empresa), es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

3. Els guanys procedents de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en el trànsit internacional o de béns mobles destinats a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus només estan sotmesos a imposició a l'Estat contractant on estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guanys provinents de l'alienació d'accions de capital o altres drets en una companyia els actius de la qual consisteixin principalment, en forma directa o indirecta, en béns immobles no afectes a la seva activitat empresarial situats en un Estat contractant o drets inherents a aquests béns immobles, poden estar sotmesos a imposició en aquest Estat.

5. Els guanys provinents de l'alienació de béns diferents dels esmentats als paràgrafs precedents només estan sotmesos a imposició a l'Estat contractant del qual sigui resident l'alienant.

Article 14. *Serveis personals independents.*

(Suprimit.)

Article 15. *Serveis personals dependents.*

1. Subjecte a les disposicions dels articles 16, 18, 19 i 20 els salaris, els sous i altres remuneracions similars que un resident d'un Estat contractant rebi per una ocupació només estan sotmesos a imposició en aquest Estat, llevat que l'ocupació s'exerceixi en l'altre Estat contrac-

tant. Si l'ocupació s'exerceix en l'altre Estat contractant, la remuneració rebuda per aquest concepte pot estar sotmesa a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa el paràgraf 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una ocupació exercida en l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc si:

a) el perceptor roman en l'altre Estat durant un període o períodes d'una durada que no excedeixi en conjunt els cent vuitanta-tres dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'exercici fiscal considerat, i

b) les remuneracions són pagades per un ocupador o en nom d'un ocupador que no sigui resident de l'altre Estat, i

c) les remuneracions no són suportades per un establiment permanent que l'ocupador tingui en l'altre Estat.

3. Tot i les disposicions anteriors d'aquest article, les remuneracions rebudes per una ocupació exercida a bord d'un vaixell o aeronau explotat en el trànsit internacional per una empresa d'un Estat contractant poden estar sotmeses a imposició a l'Estat contractant on estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 16. *Participacions de consellers i remuneracions dels membres de juntes directives.*

Les participacions, dietes d'assistència, honoraris, retribucions o altres remuneracions anàlogues, que un resident d'un Estat contractant rebi en la seva condició de membre d'un consell d'administració, d'una junta directiva i qualsevol que compleixi funcions idèntiques d'una companyia resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 17. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant el que disposen els articles 7 i 15, les rendes que un resident d'un Estat contractant obtingui de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cinema, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Quan les rendes derivades de les activitats personals exercides per un professional de l'espectacle o un esportista per aquesta condició no se li atribueixin al mateix professional o esportista sinó a una altra persona, les rendes esmentades, no obstant les disposicions dels articles 7 i 15, poden estar sotmeses a imposició en l'Estat contractant on s'exerceixin les activitats del professional de l'espectacle o esportista.

3. Les disposicions dels paràgrafs 1 i 2 no són aplicables a les rendes provinents d'activitats realitzades en un Estat contractant per professionals de l'espectacle o esportistes, si la visita a aquest Estat és totalment o substancialment sufragada amb fons públics d'un estat contractant o de tots dos o d'una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals. En aquest cas, la renda se sotmet a imposició només a l'Estat contractant en el qual l'artista o esportista és resident.

Article 18. *Pensions.*

Subjecte a les disposicions del paràgraf 2 de l'article 19, les pensions i altres remuneracions similars pagades a un resident d'un Estat contractant en contraprestació per una ocupació anterior només estan sotmeses a imposició en aquest Estat.

Article 19. *Serveis governamentals o funcions públiques.*

1. a) Els sous, els salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagats per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona natural o física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Amb tot, aquests sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

(i) és nacional d'aquest Estat, o

(ii) no ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, directament o bé amb càrrec a fons constituïts, a una persona natural o física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) No obstant això, aquestes pensions només es poden sotmetre a imposició en l'altre Estat contractant si la persona natural o física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 15, 16, 17 i 18 s'aplica als sous, als salaris i a altres remuneracions similars, i a les pensions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial exercida per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 20. *Estudiants, aprenents, professors i investigadors.*

1. Una persona natural que sigui o hagi estat resident d'un Estat contractant immediatament abans de visitar l'altre Estat contractant i que es trobi de manera temporal en l'altre Estat contractant amb l'objecte principal de:

a) estudiar en aquest altre Estat contractant, en una universitat o un altre institut educatiu aprovat per les autoritats educatives pertinents del dit Estat contractant;

b) obtenir la capacitació requerida que el qualifiqui per exercir una professió o per adquirir una especialitat vocacional, professional o tècnica, o

c) estudiar, ensenyar o fer investigacions com a receptor d'una beca, estipendi o premi d'un organisme governamental, religiós, caritatiu, científic, literari o educatiu o com a participant en altres programes patrocinats per un organisme d'aquesta naturalesa, està exempta d'impostos en aquest altre Estat contractant respecte a:

(i) les quantitats remeses des de l'exterior per a la seva manutenció, educació, capacitació o pràctica;

(ii) les remuneracions per serveis personals prestats en aquest altre Estat contractant per obtenir capacitació pràctica, amb el benentès que aquest benefici en cap cas pot excedir un període de dos (2) anys consecutius;

(iii) la suma de la beca, estipendi o premi.

La suma total de les quantitats a què es refereixen els subparàgrafs (ii) i (iii) està exempta fins a una quantitat que no pot excedir els vint mil (20.000) euros anuals o el seu equivalent en bolívars.

2. Les disposicions del present article no són aplicables a les rendes provinents d'activitats de recerca la finalitat de les quals no sigui l'interès públic, sinó primordialment el benefici privat d'una o més persones específiques.

Article 21. Altres rendes.

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, de qualsevol procedència, no esmentades als articles anteriors del present Conveni se sotmeten a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa el paràgraf 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit del paràgraf 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, dugui a terme en l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen les rendes estigui vinculat efectivament amb l'establiment permanent esmentat. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7.

CAPÍTOL IV**Imposició del patrimoni****Article 22. Patrimoni.**

1. El patrimoni constituït per béns immobles en el sentit de l'article 6, que tingui un resident d'un Estat contractant i estigui situat en l'altre Estat contractant, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobles que formin part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.

3. El patrimoni constituït per vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional, així com per béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells i aeronaus, només es pot sotmetre a imposició en l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Tots els altres elements patrimonials d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

CAPÍTOL V**Mètodes per eliminar la doble tributació****Article 23. Eliminació de la doble tributació.**

La doble tributació s'evita de la forma següent:

1. A Veneçuela:

Les persones residents a Veneçuela que perceben rendes que, de conformitat amb el que disposa aquest Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Espanya, poden acreditar contra els impostos veneçolans corresponents a aquestes rendes els impostos aplicats a Espanya, d'acord amb les disposicions aplicables en la llei veneçolana.

No obstant això, aquesta acreditació no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni calculat abans del crèdit que sigui atribuïble a la renda o al patrimoni, que pugui estar sotmès a imposició a Veneçuela, i

Quan, d'acord amb alguna disposició d'aquest Conveni, les rendes obtingudes per un resident de Veneçuela estigui exemptes d'impost a Veneçuela, Veneçuela, tot i amb això, pot tenir en compte les rendes exemptes per calcular la suma de l'impost sobre les rendes restants del resident.

2. A Espanya:

D'acord amb les disposicions, i sense perjudici de les limitacions imposades per la legislació d'Espanya:

a) Quan un resident d'Espanya obtingui rendes o tingui elements patrimonials que, d'acord amb les dis-

posicions d'aquest Conveni, es puguin sotmetre a imposició a Veneçuela, Espanya ha de permetre:

(i) la deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a Veneçuela;

(ii) la deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost pagat a Veneçuela sobre aquests elements patrimonials;

(iii) la deducció de l'impost sobre societats efectivament pagat per la societat que reparteix els dividends corresponent als beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends, d'acord amb la seva legislació interna.

No obstant això, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o de l'impost sobre el patrimoni, calculats abans de la deducció, corresponent a les rendes o als elements patrimonials que es puguin sotmetre a imposició a Veneçuela.

b) Quan, d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni, les rendes obtingudes per un resident d'Espanya o el patrimoni que tingui estigui exemptos d'impostos a Espanya, Espanya, no obstant això, pot prendre en consideració les rendes o el patrimoni exemptos per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni d'aquest resident.

CAPÍTOL VI**Disposicions especials****Article 24. No discriminació.**

1. Els nacionals d'un Estat contractant no poden estar sotmesos en l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a l'impost que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estigui o puguin estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que es trobin en les mateixes condicions, en particular respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, la present disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els impostos aplicables a un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant tingui en l'altre Estat contractant no poden ser, en aquest altre Estat contractant, menys favorables que els aplicables a empreses d'aquest altre Estat que exerceixin les mateixes activitats. Aquesta disposició no obliga un Estat contractant a atorgar als residents de l'altre Estat contractant cap deducció personal, benefici fiscal o reducció impositiva que atorgui als seus propis residents en funció del seu estat civil o de les seves càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions del paràgraf 1 de l'article 9, del paràgraf 7 de l'article 11 o del paràgraf 6 de l'article 12, els interessos, els cànons i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un Estat contractant contrets amb un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar el patrimoni sotmès a imposició d'aquesta empresa en les mateixes condicions que si s'haguessin contret amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals estigui, totalment o parcialment, posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no es poden sotmetre en l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a l'impost que no s'exigeixin o que siguin més costosos que aquells als quals estigui o

puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions del present article s'apliquen a tots els impostos sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

Article 25. *Procediment amistós.*

1. Quan una persona consideri que les mesures adoptades per un o pels dos estats contractants impliquen o poden implicar per a ella una imposició que no sigui conforme a les disposicions del present Conveni, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 24, a la de l'Estat contractant del qual sigui nacional. El cas s'ha de plantejar dins els tres anys següents a la primera notificació de la mesura que impliqui una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot arribar per si mateixa a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis que prevegi el dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants han de fer el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que planteja la interpretació o l'aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per intentar evitar la doble imposició en els casos que no preveu aquest Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament entre si a fi d'aconseguir els acords a què es refereixen els paràgrafs anteriors. Quan es consideri que per arribar a un acord és convenient l'intercanvi verbal d'opinions, aquest intercanvi es pot fer a través d'una comissió integrada per representants de les autoritats competents dels estats contractants.

Article 26. *Intercanvi d'informació.*

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar la informació necessària per aplicar el que disposen aquest Conveni o el dret intern dels estats contractants respecte als impostos compresos en aquest Conveni, en la mesura que els impostos exigits per aquell no siguin contraris a aquest Conveni, especialment a fi de prevenir el frau i l'evasió fiscal. L'intercanvi d'informació no està restringit per l'article 1. La informació rebuda per un Estat contractant s'ha de mantenir en secret, de la mateixa manera que la informació obtinguda de conformitat amb el dret intern d'aquest Estat, i només s'ha de revelar a persones o autoritats (inclosos tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos coberts per aquest Conveni, de vetllar pel compliment d'aquests impostos o de decidir els recursos relacionats amb els impostos esmentats. Aquestes persones o autoritats han de fer servir la informació únicament per a aquests fins. Aquestes persones poden revelar la informació en audiències públiques dels tribunals o en sentències judicials.

2. Les disposicions del paràgraf 1 en cap cas obliguen un Estat contractant a:

a) adoptar mesures administratives contràries a les seves lleis o pràctiques administratives d'aquest o de l'altre Estat contractant;

b) subministrar informació que no es pugui obtenir de conformitat amb les seves lleis o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, d'aquest o de l'altre Estat contractant;

c) subministrar informació que revelaria un secret comercial, industrial o professional o un procediment comercial, o informació la revelació de la qual seria contrària a l'ordre públic.

Article 27. *Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.*

Cap disposició d'aquest Conveni no afecta els privilegis fiscals dels funcionaris diplomàtics i consulars membres de missions diplomàtiques o de les oficines consulars de conformitat amb els principis generals del dret internacional o en virtut del que disposin acords especials.

CAPÍTOL VII

Disposicions finals

Article 28. *Entrada en vigor.*

1. Cadascun dels governs dels estats contractants ha de notificar per escrit i per la via diplomàtica a l'altre que s'han complert els procediments constitucionals i legals previstos en el seu ordenament jurídic per aprovar aquest Conveni.

2. El Conveni entra en vigor en la data de recepció de l'última notificació a què es refereix l'apartat 1 i les seves disposicions tenen efecte respecte dels impostos sobre la renda o sobre el patrimoni corresponents a l'exercici fiscal que comenci l'1 de gener de l'any civil següent al de l'entrada en vigor del Conveni o després d'aquest dia.

Article 29. *Denúncia.*

El present Conveni roman en vigor indefinidament, llevat que un dels estats contractants, transcorregut un termini de cinc (5) anys a partir de l'entrada en vigor, manifesti per escrit i per la via diplomàtica la seva decisió de denunciar-lo amb un mínim de sis (6) mesos d'antelació al final de qualsevol any civil. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte respecte dels impostos sobre la renda i sobre el patrimoni corresponents a l'exercici fiscal que comenci l'1 de gener de l'any civil següent a aquell en què es comuniqui la denúncia o després d'aquest dia.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat el present Conveni.

Fet en un exemplar doble a Madrid el 8 d'abril de 2003 en llengua espanyola; ambdós textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Per la República Bolivariana de Veneçuela,

Ana Palacio Vallelersundi

Roy Chaderton Matos

Ministra d'Afers Exteriors

Ministre de Relacions Exteriors

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre la República Bolivariana de Veneçuela i el Regne d'Espanya per evitar la doble tributació i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els signataris han convingut en les següents disposicions que formen part integrant del Conveni:

I. Amb referència a l'article 4:

Per tal de justificar la residència en un Estat contractant als efectes d'aquest Conveni, s'ha d'expedir un certificat de residència en el qual ha de constar expressament que la persona és resident a l'Estat contractant a efectes del Conveni. L'autoritat competent per expedir els certificats és:

En el cas de Veneçuela, el superintendent nacional duaner i tributari del Servei Nacional Integrat d'Administració Duanera i Tributària (SENIAT) o la persona en qui delegui.

En el cas d'Espanya, el delegat de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària (AEAT) competent per raó del territori o la persona en qui delegui. El domicili fiscal de la persona determina la competència territorial.

II. Amb referència a l'article 5, paràgraf 2, literal f):

S'entén que l'activitat d'exploració de recursos naturals constitueix un establiment permanent quan l'empresa tingui com a activitat habitual i principal l'exploració.

III. Amb referència a l'article 7, paràgraf 3:

Per tal de determinar els beneficis d'un establiment permanent, no es permet fer cap deducció de despeses fictícies, que no constitueixin contraprestació de serveis realment rebuts.

IV. Amb referència a l'article 8:

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni queda derogat el Conveni entre el Govern de la República de Veneçuela i el Govern d'Espanya per evitar la doble imposició internacional en relació amb l'exercici de la navegació marítima i aèria, subscrit a Caracas el 6 de març de 1986.

V. Amb referència a l'article 10:

Els establiments permanents en un Estat contractant, pertanyents a una empresa resident en l'altre Estat contractant, no estan sotmesos a:

a) En el cas d'Espanya: a l'impost complementari a què es refereix l'apartat 2 de l'article 18 de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries («BOE» de 10 de desembre) o al gravamen anàleg que es creï o el substitueixi.

b) En el cas de Veneçuela: a l'impost sobre els guanys de capital a què es refereix l'article 72 de la Llei de l'impost sobre la renda, publicada a la Gasetta Oficial de la República Bolivariana de Veneçuela Extraordinari núm. 5.390, de 22 d'octubre de 1999, o al gravamen anàleg que es creï o el substitueixi.

VI. Amb referència a l'article 10, paràgraf 3:

L'exempció que conté el paràgraf 3 de l'article 10 del Conveni no és aplicable quan la companyia que distribueix els dividendes s'hagi constituït en aquest Estat amb l'únic fi de beneficiar-se de l'exempció.

No s'ha d'entendre que una companyia s'ha constituït en un Estat amb l'únic fi de beneficiar-se de l'exempció esmentada al paràgraf anterior quan la participació en el capital exigida per a la seva aplicació s'hagi posseït, de manera ininterrompuda, durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no, que es mantingui durant el temps que sigui necessari per completar un any.

VII. Amb referència a l'article 11:

Si, posteriorment a la signatura del present Conveni, un Estat contractant conclou un conveni de doble im-

sició amb un Estat membre de la Unió Europea, en el qual s'acordi una tributació inferior a la que estableix l'article 11, les disposicions del conveni signat posteriorment també són aplicables, des que entri en vigor, al present Conveni.

VIII. Amb referència a l'article 11, paràgraf 3, literal c):

S'entén que les institucions de caràcter públic esmentades són:

A Espanya:

ICO: Institut de Crèdit Oficial.

CESCE: Companyia Espanyola d'Assegurances de Crèdit a l'Exportació.

COFIDES: Companyia Espanyola de Finançament del Desenvolupament.

A Veneçuela:

Banc de Desenvolupament.

Banc de Comerç Exterior.

Banc del Poble Sobirà.

Banc de la Dona.

IX. Amb referència a l'article 12:

Respecte al paràgraf 3 de l'article 12, les remuneracions pel concepte d'anàlisi o estudis especials de naturalesa científica, geològica o tècnica, o pel concepte de serveis especials d'enginyeria o de serveis de consultoria o assessoria no s'han de considerar rebudes en contraprestació per informació concernent a experiències en el camp industrial, comercial o científic. En aquests casos s'apliquen les disposicions de l'article 7.

X. Amb referència a l'article 19:

Les disposicions d'aquest article no són aplicables als treballadors el contracte dels quals s'hagi signat abans de l'entrada en vigència de l'article.

XI. Amb referència a l'article 22:

S'entén que l'article 22 entra en vigor des del moment en què a Veneçuela s'estableixi un impost sobre el patrimoni.

XII. Amb referència als articles 2 i 23:

Queda entès que, en el cas de Veneçuela, l'impost als actius empresarials ha de ser considerat, als efectes d'aquest Conveni, com un impost sobre la renda.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat el present Protocol.

Fet en exemplar doble a Madrid el 8 d'abril de 2003 en llengua espanyola; ambdós textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Per la República Bolivariana de Veneçuela,

Ana Palacio Vallelersundi

Roy Chaderton Matos

Ministra d'Afers Exteriors

Ministre de Relacions Exteriors

El present Conveni i el seu Protocol van entrar en vigor el 29 d'abril de 2004, data de la recepció de l'última notificació de compliment dels respectius procediments interns, segons estableix l'article 28.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 26 de maig de 2004.—El secretari general tècnic, Ignacio Matellanes Martínez.